

Kristillinen työkalu rukouksesta, luottamuksesta ja uskollisesta palvelusta

George Müller (1805–1898) oli saksalaissyntyinen kristitty julistaja, joka palveli suuren osan elämästään Englannissa Bristolissa. Nuorena hänen elämänsä ei ollut erityisen hurskas. Hän eli levottomasti ja teki myös asioita, joita myöhemmin katui. Hänen elämänsä suunta muuttui, kun hän alkoi seurata Kristusta vakavasti. Müller tunnetaan erityisesti siitä, että hän perusti koteja orpolapsille ja huolehti elämänsä aikana tuhansista lapsista. Hänen työnsä kautta rakennettiin useita suuria orpokoteja, joissa lapsille tarjottiin ruokaa, turvallinen koti, koulutusta ja kristillistä kasvatusta. Erityiseksi hänen elämäntapansa teki se, että hän halusi osoittaa käytännössä, että Jumalaan voi luottaa. Hän ei tavallisesti pyytänyt ihmisiltä rahaa omiin tarpeisiinsa tai orpokotien ylläpitoon, vaan vei tarpeet rukouksessa Jumalalle ja odotti apua. Hänen päiväkirjoissaan on valtava määrä rukousvastauksia. Joskus ruokaa ei ollut tarpeeksi seuraavaa ateriaa varten, mutta juuri oikealla hetkellä joku toi leipää, maitoa tai rahaa. Müllerin elämä ei kuitenkaan opeta, että rukous olisi keino saada kaikki mitä haluamme. Hänen keskeinen ajatuksensa oli syvempi: **Jumala on uskollinen, ja Häneen voi turvata myös silloin, kun vastausta ei vielä näy.**

1. VIE TARPEESI ENSIN JUMALALLE

George Müller tunnettiin siitä, että hän vei tarpeensa rukouksessa Jumalalle ennen kuin alkoi etsiä ratkaisua muualta. Kenelle minä kerron ensimmäisenä, kun tarvitsen apua?

”Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi.” Fil. 4:6

Mieti:

Olenko jo yrittänyt ratkaista asian itse ennen kuin olen todella rukoillut?
Pystynkö odottamaan, jos Jumalan vastaus ei tule heti?
Etsinkö rukouksessa vain ratkaisua vai sitä, mitä Jumala tahtoo minun tekevän?

Kirjoita yksi asia, jonka viet tänään ensin Jumalalle: _____

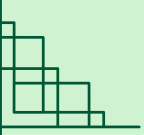
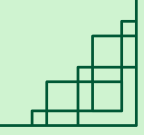
2. LUOTA, VAIKKA ET VIELÄ NÄE VASTAUSTA

Müllerin elämässä oli tilanteita, joissa ratkaisu ei tullut heti. Hänen uskonsa ei perustunut siihen, että kaikki järjestyi nopeasti, vaan siihen, että Jumala pysyi Jumalana myös odotuksen aikana. Hän sanoi: ”Siellä missä usko alkaa, huoli päättyy; siellä missä huoli alkaa, usko päättyy.”

Me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä.” 2. Kor. 5:7

Mieti:

Pystynkö luottamaan Jumalaan myös silloin, kun en näe mitään muuttuvan?
Yritänkö kiirehtiä ratkaisua, koska odottaminen tuntuu vaikealta?
Perustuuko luottamukseni siihen, mitä näen vai Jumalaan?

**PALVELE SITÄ, JOKA TARVITSEE SINUA.
RUKOILE ENSIN.**

3. HUOMAA JUMALAN HUOLENPITO

Müller piti tarkasti kirjaa rukouksistaan ja niiden vastauksista. Se auttoi häntä muistamaan: Jumala on auttanut ennenkin. 9.2.1842 Müller kirjoitti tilanteesta, jossa orpokodilla ei ollut riittävästi rahaa edes seuraavan aamun tarpeisiin. Hän ei vielä nähnyt ratkaisua, mutta jatkoi luottamista Jumalaan. Seuraavana aamuna eräs mies oli matkalla töihin, kun hän koki, että hänen täytyi palata ja viedä rahaa orpokodille. Apu tuli juuri silloin, kun sitä tarvittiin. Me unohdamme helposti eilisen avun, kun tämän päivän huoli tulee vastaan.

”Älä unohda, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt.” Ps. 103:2

Mieti:

Mitä teen, kun en vielä näe ratkaisua?

Voinko luottaa Jumalaan myös viimeiseen hetkeen asti?

Onko elämässäni asia, jossa pelkään, ettei apu tule ajoissa?

4. RUKOUS EI KORVAA TEKOA

George Müller rukoili paljon, mutta hän myös teki paljon. Hän järjesti koteja, huolehti lapsista, johti työntekijöitä, rakensi toimintaa ja kantoi vastuuta. Rukous ei ollut hänelle passiivisuutta. Se oli paikka, josta toiminta sai suunnan.

”Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita.” Jaak. 1:22

Mieti:

Olenko rukoillut asiasta, jossa minun pitäisi myös ottaa askel?

Mikä pieni teko voisi seurata rukoustani?

Minun seuraava käytännön askeleeni: _____

5. PALVELE NIITÄ, JOTKA TARVITSEVAT APUA

Müllerin usko näkyi hyvin konkreettisesti. Orpolapset eivät olleet hänelle vain hyvä ajatus tai rukousaihe. Heistä tuli hänen elämäntehtävänsä. Kristillinen usko kysyy myös:

Kenen tarpeen minä huomaan?

”Mitä olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.” Matt. 25:40

Mieti:

Näenkö lähelläni ihmisen, joka tarvitsee apua?

Onko joku, jonka puolesta voin rukoilla ja myös toimia?

Yksi ihminen, jota haluan auttaa: _____

6. LUOVU OMASTA VASTAUKSESTASI

28.5.1833 Müller ajatteli ihmisiä, jotka tarvitsivat apua, mutta hänellä ei ollut keinoja auttaa heitä. Hän jätti asian Jumalalle. ”Voi, jospa Herra antaisi minulle keinot auttaa heitä!” Vain noin tuntia myöhemmin hän sai yllättäen suuren rahalahjoituksen ihmiseltä, jota hän ei ollut koskaan tavannut. Müllerille se muistutti: minun ei tarvitse tietää, mistä apu tulee. Jumala ei ole sidottu niihin mahdollisuuksiin, jotka minä näen.

Vie tarpeesi ensin Jumalalle ja anna Hänelle tilaa toimia omalla tavallaan.

TOIMI USKOSI MUKAAN.
LUOTA MYÖS ODOTTAESSASI.